

DR. MEGYESI TIBOR EGYÉNI ÜGYVÉD

4026 Debrecen, Darabos u. 37.

Tel.: (20) 2142404,

e-mail: drmegyesitibor@gmail.com

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1535 BUDAPEST PF. 773.	ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGI ÜGYSZÁM: IV/1662-1/2017. KÉPVISELT PERES FÉL:
	Ügyszám: IV/1662-3/2017		
	Érkezett: 2017 OKT 12.		
	Példány: 1	Kezelőiroda:	
	Melléklet: db 		

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

Alulírott Dr. Megyesi Tibor ügyvéd, a)
mint indítványozó képviseletében a fenti ügyszámon folyamatban lévő alkotmánybírósági eljárásban
az alábbi

ALKOTMÁNYJOGI PANASZ KIEGÉSZÍTÉST

terjesztem elő:

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) d) pontjában és a 2011. évi CLI tv. 27. §-ban biztosított hatáskörében semmisítse meg a Szolnoki Törvényszék 4.Pf.21.461/2016/8. számú ítéletét, mivel az ellenétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, a XXVIII. cikk (1) bekezdésével és a 15. cikk (4) bekezdésével az alábbi indokok alapján. A sérelmezett bírói döntés azért sérti az indítványozó jogait, mert az ítélet alapján az indítványozót megfosztotta törvényben biztosított jogos igényének az érvényesítésétől.

Indokolás:

Az eredetileg előterjesztett kérelemben indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését jelölte meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt bíróságok előtti tisztességes eljáráshoz való jogra való hivatkozás mellett. Indítványozó természetesen a sérelmezett döntést a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe tartja ütközőnek, a XXIV. cikk (1) bekezdésébe nem.

A sérelmezett döntés sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését:

Magyarország független, demokratikus jogállam

A sérelmezett döntés a jogállamiság alkotmányos elvét nem tartotta be, mely szerint csak olyan jogszabályt lehet a jogalkalmazóknak alkalmazniuk, amely érvényes és hatályos. Ez esetben a sérelmezett döntés ítélkezése alapjául tette a 19/2009 (I. 30.) Korm. rendelet 1. számú melléklete (a továbbiakban Gész.) 18.5. pontját, amely az elbírált tényállás tekintetében sem időbeli, sem pedig tárgyi hatállyal nem rendelkezett.

DR. MEGYESI TIBOR EGYÉNI ÜGYVÉD

4026 Debrecen, Darabos u. 37.

Tel.: (20) 2142404,

e-mail: drmegyesitibor@gmail.com

Gesz.18.5. pont, mely szerint: A plomba sérülésére az engedélyes csak abban az esetben hivatkozhat, ha azokat a felhasználó dokumentáltan, azonosítható módon, sérülésmentes állapotban vette át a földgázelosztótól. A plombák számára, azonosítójára és sérülésmentes külsejére vonatkozóan a felhasználót írásban tájékoztatni kell.

Időbeli hatály:

A hivatkozott rendelkezés a fogyasztásmérő felszerelése körüli kötelezettséget részletezi, ezt figyelembe véve ezen rendelkezés tehát csak olyan fogyasztásmérő felszerelése körülményeinek vizsgálata körében alkalmazható, amelynek a felszerelése időpontjában már hatályban volt. A Gesz. 18.5. pontja, (illetve azt megelőzőn azonos tartalommal eltérő számozással: 47. § (2) bekezdés) 2009. július 01. napján lépett hatályba. A perbeli fogyasztásmérő felszerelése azonban 2008. július 23-án történt meg, így ezen felszerelés vizsgálatára nem alkalmazható a Gesz 18.5. pontja.

Tárgyi hatály:

A hivatkozott rendelkezés abban az esetben alkalmazható, amennyiben a szolgáltató, azaz az indítványozó a plomba sérülésére hivatkozik. Ez esetben az eddig kifejtettekre hivatkozunk a tekintetben, hogy a Gesz. 18.5. pontjának tárgyi hatálya a jelen panasszal érintett jogvitára miért nem terjed ki, azaz hogy az indítványozó nem ezen körülményre hivatkozott, hanem a fogyasztásmérő hitelesítésének a meghamisítására, azáltal, hogy a hatóságilag elhelyezett hitelesítési plombát elvágta, majd újra összeragasztották, leplezve az illetéktelen beavatkozást. Így tehát a hivatkozott rendelkezés nem alkalmazható, mivel nem az abban megjelölt tárgykörben adta elő jogi és **ténybeli** előadásait az indítványozó, azaz a Gesz. 18.5. pontjának tárgyi hatálya a perre nem terjedt ki.

Annak ellenére, hogy a Gesz 18.5. pontjának mind az időbeli mind a tárgyi hatálya hiányzott, a Szolnoki Törvényszék az indítványozó bizonyítási- terhét, illetve kötelezettségét ezen rendelkezés alapján határozta meg, s így az indítványozótól olyan tények bizonyítását várta volna el, amelynek a bizonyítására indítványozó nem lett volna köteles a Gesz. 18.5. pontjának figyelembe vétele hiányában. Figyelemmel arra, hogy indítványozó a Gesz 18.5. pontjában foglaltakat nem tudta bizonyítani, pervesztes lett, azonban amennyiben ezen tények bizonyítására nem lett volna köteles úgy pernyertes lehetett volna.

Az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga tehát akképpen sérült, hogy a Szolnoki Törvényszék a jogállamiságban alapelvének figyelmen kívül hagyásával helyben hagyta az indítványozó keresetét elutasító első fokú ítéletet ahelyett, hogy azt megváltoztatva az indítványozó keresete szerinti módon kötelezte volna a perbeli alperest. Az ítélet helyben hagyásához, azonban egy mind időbeli mind tárgyi hatálytalan jogszabály alkalmazása vezetett. Ez által az indítványozó a perbe vitt igényét nem tudta érvényesíteni.

A sérelmezett döntés sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A hivatkozott alkotmányos jog értelmében mindenkinek joga van a tisztességes bírósági eljáráshoz, mely magában foglalja azt is, hogy a bíróságok nem hozhatnak kifejezetten contra legem döntést, azaz egy törvény által elfogadottnak tekintendő tény további bizonyítását nem követelheti meg a bíróság, hiszen ezáltal az eljáró bíróság az ezen törvényileg bizonyítottan tekintendő tényre hivatkozó peres felet, megfosztja az ezen tényből eredő jogainak gyakorlásától.

A tisztességtelen eljárás tehát abban nyilvánul meg, hogy a bír a jogalkotó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. 3. § (5) bekezdése utolsó mondatában úgy rendelkezett, hogy nem kell a félnek azon tény

bizonyítania állítása ellenérem, amely tényt törvény vélelmez, vagy jogszabály úgy rendelkezik, hogy az adott tény az ellenkező bizonyításig valónak kell tekinteni.

A perbeli esetben az indítványozó mint felperes azt állította, hogy az alperes szabálytalanul vételezett, azaz szerződést segezt, s ez okból kötbér fizetési kötelezettsége keletkezett. Ez esetben a felperesnek bizonyítania kellett a szerződésszegést, amely szerződésszegés bizonyításához elengedhetetlen, hogy az alperes birtokába a perbeli fogyasztásmérő hitelesen kerüljön, azaz ezen tény eldöntése a pereldöntése kapcsán jelentős, az adott esetben perdöntő. Mind az első fokú, mind a másodfokú (sérlemzett döntést hozó) bíróság hogy ítélte meg, hogy ezen tényt, azaz, hogy a mérőt az alperes hitelesen vette át a felperesnek bizonyítania kell, s mivel úgy ítélték meg, hogy ezen tényt a felperes nem tudta bizonyítani, a keresetet elutasították.

Ezen bizonyítási kötelezettséget azonban annak ellenére rótták az indítványozóra, hogy ezen tény, azaz hogy az alperes a perbeli fogyasztásmérőt hitelesen vette át törvényileg vélelmezett volt az 1991. évi XLV. Tv. 13. § (3) bekezdése alapján. E körben, azaz hogy a hiteles átadás miatt vélelmezett az utóbbi törvényi rendelkezés alapján, az eddigiekre hivatkozunk.

A tisztességes eljáráshoz hozzátartozott volna, hogy egyrészt, azon tényeket, amiket a jogalkotó elfogadottnak tekint a bíróság nem teszi a továbbiakban vitássá, azok bizonyítását nem írja elő. illetőleg mivel megdönthető vélelemről van szó, az ellenkező tényre hivatkozót kötelezi a bizonyításra, másrészt hozzátartozott volna az is, hogy a vélelem mellőzésének részletes indokát adja, amelyet szintén elmulasztott mindkét eljáró bíróság az indítványozónak a törvényi vélelemre való nyomatékos hivatkozása ellenére.

Indítványozó álláspontja szerint, a törvényben biztosított jogok figyelmen kívül hagyása a jogállamiság elvét is sérti, hiszen az indítványozó egy olyan tényre hivatkozott, amely tény bizonyítottságát az ellenkező bizonyításig elfogadottnak kell tekinteni törvény alapján, s ennek ellenére további jogszabályi előírás hiányában a sérlemzett döntést hozó bíróság a szóban forgó tény további bizonyítását várta el, s annak sikertelensége okán utasította el az indítványozó keresetét.

A sérlemzett döntés sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését 15. cikk (4) bekezdését:

A Kormány rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes.

A sérlemzett döntés indokolása a Gesz. 18. 5. pontjára hivatkozva állapította meg, hogy az indítványozó nem tudta bizonyítani a jogszabályoknak megfelelő fogyasztásmérő hiteles állapotban való átadást az alperes részére. A hivatkozott rendelkezés kormányrendeleti szintű. Ehhez képest az 1991. évi XLV. tv. 13. §. (3) bekezdés törvényi szinten szabályozta azt, hogy mely esetben kell hitelesnek tekinteni a fogyasztásmérőt. A Gesz. 18.5. pontja ezen törvényi rendelkezéssel ellentétes kötelezettséget ír elő, így nem alkalmazható. Ezen jogszabályi hierarchiára vonatkozó garanciális elvvel ellentétben a sérlemzett döntést hozó bíróság egy olyan kormányrendeleti jogszabályt alkalmazott, amely törvénnyel ellentétes, s így a felperes keresete elutasításra került.

A Gesz. 18.5 pontja előírja, hogy mely esetben lehet a plomba sérülésére hivatkozni. Ezt a bíróság úgy tekintette, hogy a hiteles plombával való átadásnak a feltételeit ezen rendelkezés tartalmazza. Amennyiben ez egyébként helyes értelmezés, úgy ezen rendelkezés azért nem alkalmazható, mivel törvénnyel ellentétes. Az 1991. évi XLV tv. 13. § (3) bekezdésébe ütközik:

A hitelesített mérőeszközt - az ellenkező bizonyításig úgy kell tekinteni, hogy annak nincs a mérési eredményt befolyásoló hibája.

Ezen törvényi előírás értelmében, amennyiben a hitelesítettség bizonyított, az adott mérőt úgy kell tekinteni, hogy nincs a mérést befolyásoló hibája. A hitelesítési plomba eltávolításával a korábban kifejtettek szerint a mérő hitelességét megszünteti, azaz tovább joghatályos mérésre nem szolgálhat a mérési adata, azaz mérést

befolyásoló hiba keletkezik. Ezek alapján tehát a törvényi vélelem alapján a felszereléskor is hiteles plombával rendelkezőnek kell tekinteni azt a fogyasztásmérőt, amelyik bizonyítottan hitelesített, s az ellenkező állapotot nem bizonyítják. Amíg az ellenkezőt nem bizonyítják, mindvégig hitelesnek kell tekinteni a mérőt a hitelesítéstől a hitelesítési idő lejártáig, amely időtartamba beleesik a felszerelés időpontja is (megjegyezzük, hogy a hitelesítés és a felszerelés között a törvényes határidő nem került túllépésre).

Ezen törvényi vélelmet rögzítő törvényi rendelkezéssel a Gesz. 18.5. pontja azért ellentétes, mert a törvényi vélelem érvényesülését szűkíti, azaz a hiteles átadás körülményeinek bizonyítottságát a hitelesítés tényének igazolásán túl további körülmények bizonyításához köti. **A törvényi vélelem érvényesülésének szűkülése az indítványozó álláspontja szerint ellentétet hoz létre, hiszen a kormányrendeletben foglaltak bizonyítása nélkül vitássá teszi a törvényi vélelemben foglalt tény (melyet egyébként ellenkező bizonyításig elfogadottnak kell tekinteni), illetőleg a kormányrendelet ezáltal a törvényi vélelem érvényesülését gátolja meg, így tehát azzal ellentétes.**

Röviden megjegyezzük, hogy ez esetben részletszabálynak, avagy végrehajtási szabálynak nem tekintendő a Gesz. 18.5. pontja mivel az nem a törvényi rendeletet előíró törvény végrehajtására lett meghozva, illetőleg nem a hitelesítés tényének bizonyítását részletezi, nem a hiteles mérés feltételeit részletei, s nem a törvényi vélelem keretei között mozog.

Ez esetben is az indítványozó joga akképpen sérült, ahogyan a fenti esetekben is, hogy a sérelmezett döntés a jogszabályi hierarchiába ütköző kormányrendeletre alapította a rendelkező részben foglaltakat.

A fentieket összefoglalva az indítványozó jogai akképpen sérültek, hogy a sérelmezett döntés a Gesz. 18.5. pontján a fenti alaptörvényi rendelkezésekbe ütköző módon alapult. Elsődlegesen, ezen pont tárgyi hatályának másodlagosan az időbeli hatályának hiányára hivatkozunk, harmadlagosan a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésére, végül pedig arra, hogy olyan kormányrendeletet alkalmazott, amely törvénnyel ellentétes. **Voltaképpen valamennyi hivatkozásunk a jogállamiságba ütközik.**

Abban az esetben ha a sérelmezett döntés nem vette volna figyelembe a Gesz. 18.5. pontját az indítványozó keresete megalapozott lehetett volna, hiszen a perben hivatkozott peren kívüli szakvéleményben foglaltakat az alperes nem vitatta, lényegében más kérdés nem is volt vitás csak a mérő hiteles állapotban való birtokba kerülése, amely az indítványozó szerint törvényileg vélelmezett, a Szolnoki Törvényszék szerint pedig bizonyításra szorul, mely az indítványozó álláspontja szerint a fentiekkel ellentétes, és sérti a Alaptörvényben biztosított jogait.

Sérti tehát az indítványozónak azon Alaptörvényben biztosított jogát, hogy egy bírósági eljárásban csak olyan jogszabályt alkalmazzon a bíróság, csak olyan jogszabály érvényesüljön, amely időbelileg és tárgyilag is hatályos, csak olyan kormányrendeletet, amely nem ellentétes törvénnyel, és ne kelljen az indítványozónak olyan tény bizonyítania, amely már törvényileg elfogadottnak tekintendő, s ha mégis ezzel ellentétes döntés születik, az meg legyen indokolva.

A sérelmezett döntés a Gesz 18.5. pontján alapult, annak ellenére, hogy az nem rendelkezett sem időbeli sem tárgyi hatállyal, ellentétes volt törvényi rendelkezéssel. S a másodfokú bíróság törvényileg vélelmezett tény további bizonyítását várta el a Gesz 18.5. pontja alapján az indítványozótól. Ezen jogszabálynak az Alaptörvénnyel összhangban lévő alkalmazása a rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyása melletti döntést eredményezett volna, s egyúttal a felperes keresete nem került volna elutasításra. A Gesz 18.5. pontjának az Alaptörvénnyel ellentétes alkalmazása tehát jelentősen érdemi kihatással volt a perbe vitt jog elbírálására.

A Indítványozó állítja, hogy sérültek az Alaptörvényben biztosított jogai:

- A jogállamiságba ütközően az indítványozót érintő perben hatálytalan jogszabályt alkalmaztak;
- A jogállamiságba ütközően az indítványozó által állított azon tény bizonyításának elmaradását rótták az indítványozó hátrányára, amely tény elfogadottságát törvény már biztosította;

- A tisztességes eljáráshoz való jogba ütközően az indítványozó által állított azon tény bizonyításának elmaradását rótták az indítványozó hátrányára, amely tény elfogadottságát törvény már biztosította, illetőleg azáltal, hogy ezt a másodfokú bíróság meg sem indokolta;
- A jogállamiságba ütközően olyan kormányrendeletet alkalmazott a másodfokú bíróság, amely törvénnyel ellentétes, s így annak alkalmazása, érvényre juttatása ellentétes az Alaptörvény 15. cik (4) bekezdésével.

Az indítványozót a fenti Alaptörvényben biztosított jogok megilletik egy jogállamban, azaz, hogy csak olyan jogszabályt alkalmazzanak vele szemben, illetve az őt érintő peres eljárásban, amely az Alaptörvénnyel összhangban áll, s csak olyan eljárás szerint járjanak el az ügyében amely tisztességes.

A jogállamiság elvéből következően nem lehet olyan jogszabályt alkalmazni, amely alkalmazása még nem biztosított. Csak olyan jogszabály alkalmazható, amely érvényesen került meghozatalra, illeszkedik a jogszabályi hierarchiába, és hatályos is. Ez esetben a Gesz. 18.5 pontjának érvényes meghozatala nem vitás, azonban annak tárgyi hatálya miatt nem alkalmazható, amennyiben mégis kiterjedne, úgy az időbeli hatálya hiányzik, illetve a fenti kormányrendeleti előírásnak a jogszabályi hierarchiába ütközösége is megállapítható. Egy jogállamban a jogalanyok arra számítanak, hogy velük szemben csak az utóbbiaknak megfelelő jogszabály kerül alkalmazásra, s annak megfelelően igyekeznek jogkövetőek lenni. Ugyanígy igaz, hogy a jogalanyok a magatartásukat a jogszabályok alapján igyekeznek kialakítani, így ha egy törvény számára valamely tény elfogadottsága mellett vélelmet állít fel, úgy ezen tény bizonyítási kötelezettségére mint lehetőségére nem számít, csak a vélelem érvényesüléséhez szükséges körülményeknek igyekszik megfelelni, s ennek megfelelően alakítja ki szerződéses jogviszonyait is. Egy jogállami berendezkedés esetén elvárható, hogy a bíróságok ne a törvényi rendelkezéseket felülírva járjanak el. A törvényi vélelmek gyakorlatilag egy fajta alanyi jogot keletkeztetnek, azaz az így vélelmezett tényeket egy jogállamban csak megfelelő bizonyítás esetén lehet vitássá tenni, ellenkező esetben nem. A másodfokú bíróság ennek ellenére vitássá tett olyan tény, amely vélelmezett volt, s amely ellenkezőjének a bizonyítása nem történt meg. A tisztességes eljáráshoz mindenképpen hozzátartozik, hogyha a bíróság ilyen formán contra legem határoz, annak kellő indokát adja, mely azonban a sérelmezett döntés szerint szintét történt meg.

A jogszabályi hierarchia egy fajta garanciát jelent. A törvényeket az országgyűlés hozza, mely országgyűlést a nép választja, s így a felhatalmazást az országgyűlésnek adja a jogalkotásra. Ennek megfelelően bár az országgyűlésen belül létrehozott kormány is alkothat jogszabályt, azonban mivel a kormány felelősséggel tartozik az országgyűlésnek, az általa hozott jogszabályok sem lehetnek ellentétesek az országgyűlés által hozott törvényekkel. Alkotmányos érdek fűződik ahhoz tehát (melyet az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdése rögzít is szó szerint), hogy a kormányrendelet ne legyen ellentétes törvénnyel, azaz egy jogállamban az ezen alkotmányos előírással ellentétes jogszabályok nem alkalmazhatók. A jogállamiságot Alaptörvény valamennyi jogalanyuk biztosítja, hiszen jogok és kötelezettségek, csak az Alaptörvénnyel összhangban meghozott jogszabályokból keletkezhettek, s csak az Alaptörvénnyel összhangban álló bírói döntés zárhat le egy jogvitát.

A sérelmezett döntés részben olyan jogszabály alapján tekintette megalapozatlannak az indítványozó keresetét amely a jogállamiságnak nem felelt meg, illetőleg ezen Alaptörvényben rögzített rendelkezésbe ütközően írt elő törvény által elfogadottnak tekintendő tény bizonyítására kötelezettséget, mely a jogállamiság mellett a tisztességes eljáráshoz való jogot is sérti. Mindezekre az indítványozó a peres eljárásokban hivatkozott, azonban ezek figyelmen kívül hagyását a bíróság nem indokolta, mellyel szintén az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát sértette, így még csak magyarázatot sem kapott. A tisztességes eljárás tekintetében a peres felek joggal számítanak a jogállamiság betartására. Ez esetben jelentős kérdés a bizonyítás irányának a meghatározása, s annak, hogy az adott tényt kinek kell bizonyítania. Tekintettel arra, hogy ez esetben egy olyan tényről van szó, melynek valósnak való elfogadottságát (az ellenkező bizonyításig) törvény biztosítja, ha ezt a bíróság figyelmen kívül hagyva mégis kötelezettséget ír elő a bizonyításra, azzal tisztességtelenül jár el, hiszen ezáltal a peres egyensúlyt felborítja s egy az indítványozónak biztosított jogot elvon tőle, mellyel a másik felet, az alperest jogtalan előnyhöz juttatja. Ez esetben valószínűleg a tisztességes eljáráshoz és a jogállamiság együttes megsértéséről van szó. A sérelmezett döntést hozó bíróság nem pusztán egy anyagi jogot sértett meg, hanem az

indítványozó törvényben biztosított eljárásbeli jogát sértette meg, amely jog ugyanakkor kihatással van az indítványozó több éves gyakorlatára. Azáltal, hogy a bíróság a szóban forgó törvényi vélelemben biztosított jogot elvonta az indítványozótól, a jogállamiságot súlyosan megsértette, hiszen előírta, hogy a jogalkotó által biztosított jogot (a törvényi vélelemben rögzített tény elfogadására irányuló kötelezettség valamennyi jogalany számára) az indítványozótól elvonta, s annak visszaszerzését az indítványozó bizonyítási sikerétől tette függővé. Egy jogállamban nem érvényesülhet olyan bírói döntés, amely a törvényben biztosított jogok érvényesülését függővé teszi. Nem tisztességes azaz eljárás, amely a bizonyítás menetét akképpen határozza meg, hogy figyelmen kívül hagyja valamely tény tekintetében a törvényi vélelmeket.

A fentiek fényében az indítványozó ügyében olyan bírói döntés született, amely a fentiek szerinti módon Alaptörvénybe ütközik, s ez vezetett a felperesi kereset elutasításához.

Kelt: Debrecen, 2017. október 09.

Tisztelettel:

Dr. Megyesi Tibor ügyvéd

[Redacted signature block]

[Redacted] épviselésében
Dr. Megyesi Tibor ügyvéd